

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

01601, м. Київ, вул. І. Франка, 19
тел.: (044) 235-23-78, факс: 235-32-57
E-mail: info@mincult.gov.ua

31.03.2017 531/11/10-17

№ 04-22/03-113(68976) від 22.03.2017

На № _____

Голові
Комітету Верховної Ради України
з питань культури і духовності
М.Л. Княжицькому

Шановний Миколо Леонідовичу!

Міністерство культури України відповідно до Вашого листа від 22.03.2017 № 04-22/03-113 (68976) в межах компетенції розглянуло проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» (щодо права власності та права користування релігійних організацій на майно)» (реєстраційний номер 6200) та надає до зазначеного законопроекту висновок.

Додаток: на 2 арк.

З повагою

Міністр

Є.М. Нищук

Мостепанюк Д.О.
235-31-319

Висновок

до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» (щодо права власності та права користування релігійних організацій на майно)»
(реєстац. № 6200, внесений народним депутатом В. Новинським)

Законопроектом пропонується внесення змін до статей 17 та 18 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації».

Зокрема, пропонується вилучити уточнюючу норму частини третьої статті 17 Закону про укладення договорів з обома релігійними організаціями при відсутності згоди між ними щодо порядку спільного користування культовою спорудою, яка перебуває у державній власності.

Слід зазначити, що вказана правова норма було внесена до статті 17 чинного Закону у 1993 році за результатами досить гострих дискусій у Верховній Раді України, які були спровоковані серйозною ситуацією, яка склалась в міжправославних відносинах у зв'язку із майновими протистояннями щодо визначення права користування культовою спорудою.

За результатами дискусії, частина третя статті 17, яка визначала, що «Культова будівля і майно, що є державною власністю, може передаватися у почергове користування двом або більше релігійним громадам за їх взаємною згодою» була доповнена нормою про те, що «При відсутності такої згоди державний орган визначає порядок користування культовою будівлею і майном шляхом укладення з кожною громадою окремого договору».

Тобто, державний орган влади має право на укладення договорів з обома релігійними організаціями, навіть при відсутності згоди між ними і не дивлячись на чинний договір, який був колись укладений щодо користування цією культовою спорудою з однією із громад. Такий договір, відповідно до вказаної норми закону, втрачає силу, оскільки норма закону має вищу юридичну силу, аніж норма договору й, відповідно до Закону, дія договору користування припиняється.

Законопроект своїми змінами до частини восьмої та дев'ятої статті 17 Закону пропонує норми договору поставити вище норми закону.

Щодо пропозицій змін до частини восьмої статті 18 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», то слід зазначити, що всі вони спрямовані на уточнення положення про охорону права власності релігійних організацій на набуте ними на законних підставах майно.

На думку Міністерства, запропоноване регулювання правовідносин дублює норми чинного цивільного законодавства, перевантажує норми Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» і, як наслідок, є зайвим.

Отже, враховуючи вищезазначене Міністерство культури України не підтримує проект Закону України «Про внесення змін до Закону України

«Про свободу совісті та релігійні організації» (щодо права власності та права користування релігійних організацій на майно)», вважає його таким, що потребує подальшого опрацювання.